

42001A1121(01)

C 326/2

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

21.11.2001

PROTOKOL

h Konvenciji, ki jo je Svet pripravil na podlagi člena 34 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije

VISOKE POGODBENICE tega protokola, države članice Evropske unije, SO SE –

OB SKLICEVANJU na Akt Sveta z dne 16. oktobra 2001 o pripravi Protokola h Konvenciji o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije,

OB UPOŠTEVANJU sklepov, sprejetih na zasedanju Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999, in potrebe po njihovem takojšnjem izvajanju za vzpostavitev območje svobode, varnosti in pravice,

OB UPOŠTEVANJU priporočil izvedencev ob predložitvi medsebojnih ocenjevalnih poročil na podlagi Skupnega ukrepa Sveta 97/827/PNZ z dne 5. decembra 1997 o vzpostavitvi mehanizma za ocenjevanje uporabe in izvajanja mednarodnih obveznosti na državni ravni v boju proti organiziranemu kriminalu ⁽¹⁾,

PREPRIČANE da je v boju proti kriminalu, zlasti organiziranemu, pranju denarja in finančnemu kriminalu, na področju medsebojne pravne pomoči v kazenskih zadevah treba sprejeti dodatne ukrepe –

DOGOVORILE O NASLEDNJIH DOLOČBAH, ki so priloga in sestavni del Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije z dne 29. maja 2000 ⁽²⁾, v nadaljevanju „Konvencija o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000“:

Člen 1

Europolu) ali Prilogi k navedeni konvenciji, kakor je bila spremenjena, ali

Zaprosilo za informacije o bančnih računih

1. Vsaka država članica pod pogoji iz tega člena sprejme vse potrebne ukrepe za ugotavljanje, v odgovor na zaprosilo druge države članice, ali fizična ali pravna oseba, proti kateri je uvedena preiskava kaznivega dejanja, poseduje ali nadzira enega ali več računov katere koli vrste in na kateri koli banki, locirani na njihovem ozemlju, in če taki računi obstajajo, priskrbi vse podatke o ugotovljenih računih.

— kolikor ga Konvencija o Europolu ne zajema, kaznivo dejanje, navedeno v Konvenciji o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti iz leta 1995, Protokolu k navedeni konvenciji iz leta 1996 ali Drugem protokolu k navedeni konvenciji iz leta 1997.

Informacije, če se za njih zaprosi in kolikor se lahko pridobijo v razumnem roku, zajemajo tudi račune, za katere ima oseba, proti kateri teče postopek, pooblastilo.

4. Organ, ki zaprosi, v zaprosilu:

— navede razloge, zaradi katerih meni, da so zaprosene informacije verjetno bistvenega pomena pri preiskavi kaznivega dejanja,

2. Obveznost, ki je določena v tem členu, se uporablja samo, kolikor z informacijami razpolaga banka, ki vodi račun.

— navede, na podlagi česa predvideva, da banke v zaproseni državi članici vodijo navedeni račun, in, če je mogoče, katere banke bi lahko bile vpletene,

3. Obveznost iz tega člena se uporablja samo, če preiskava zadeva:

— vključi vse informacije, ki jih ima na voljo in bi lahko olajšale izvršitev zaprosila.

— kaznivo dejanje, za katerega je zagrožena kazen odvzema prostosti ali varnostni ukrep odvzema prostosti z najvišjo zagroženo kaznijo vsaj štirih let v državi članici prosilki in vsaj dveh let v zaproseni državi članici, ali

— kaznivo dejanje, navedeno v členu 2 Konvencije o ustanovitvi Evropskega policijskega urada iz leta 1995 (Konvencije o

5. Za izvrševanje zaprosila v skladu s tem členom države članice lahko določijo enake pogoje, kakor se uporabljajo v zvezi z zaprosili za preiskavo in zaseg.

⁽¹⁾ UL L 344, 15.12.1997, str. 7.

⁽²⁾ UL C 197, 12.7.2000, str. 3.

6. Svet na podlagi člena 34(2)(c) Pogodbe o Evropski uniji lahko odloči o razširitvi področja uporabe odstavka 3.

Člen 2

Zaprosila za informacije o bančnih poslih

1. Na zaprosilo države članice prosilke zaprosena država članica posreduje podatke o določenih bančnih računih in bančnih poslih, ki so se v določenem obdobju opravljali prek enega ali več računov, navedenih v zaprosilu, vključno s podatki o vseh računih prejemnikov ali pošiljateljih.

2. Obveznost iz tega člena se uporablja samo, kolikor z informacijami razpolaga banka, ki vodi račun.

3. Država članica prosilka v svojem zaprosilu navede, zakaj meni, da so zaprosene informacije pomembne za namen preiskave kaznivega dejanja.

4. Za izvrševanje zaprosila v skladu s tem členom države članice lahko določijo enake pogoje, kakor se uporabljajo v zvezi z zaprosili za preiskavo in zaseg.

Člen 3

Zaprosila za spremljanje bančnih poslov

1. Vse države članice se zavežejo, da bodo zagotovile, da na zaprosilo druge države članice v določenem obdobju lahko spremljajo bančno poslovanje, ki se opravlja prek enega ali več računov, navedenih v zaprosilu, in o rezultatih spremljanja obvestile državo članico prosilko.

2. Država članica prosilka v svojem zaprosilu navede, zakaj meni, da so zaprosene informacije pomembne za preiskavo kaznivega dejanja.

3. Odločitev o spremljanju bančnih poslov sprejmejo pristojni organi zaprosene države članice za vsak primer posebej, ob upoštevanju njene nacionalne zakonodaje.

4. O praktičnih podrobnostih v zvezi s spremljanjem se sporazumejo pristojni organi države članice prosilke in zaprosene države članice.

Člen 4

Zaupnost

Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da banke zadevnim strankam ali tretjim osebam ne razkrijejo, da so državi članici prosilki posredovale informacije v skladu s členi 1, 2 ali 3, ali da je v teku preiskava.

Člen 5

Obveznost obveščanja

Če pristojni organ zaprosene države članice med izvrševanjem zaprosila za medsebojno pravno pomoč meni, da bi bilo potrebno opraviti preiskave, ki prvotno niso bile predvidene ali jih v času zaprosila ni bilo mogoče navesti, o tem takoj obvesti organ države prosilke, da mu omogoči nadaljnje ukrepanje.

Člen 6

Dodatna zaprosila za medsebojno pravno pomoč

1. Kadar pristojni organ države članice prosilke vloži zaprosilo za medsebojno pravno pomoč, ki dopolnjuje predhodno zaprosilo, ponovna predložitev informacij, predloženih v prvotnem zaprosilu, ni potrebna. Dodatno zaprosilo vsebuje potrebne informacije za identifikacijo prvotnega zaprosila.

2. Kadar v skladu z veljavnimi določbami pristojni organ, ki je vložil zaprosilo za medsebojno pravno pomoč, sodeluje pri izvrševanju zaprosila v zaproseni državi članici, lahko, ob navzočnosti v zaproseni državi članici, ne da bi posegal v določbo člena 6(3) Konvencije o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000, vloži dodatno zaprosilo neposredno pri pristojnem organu zaprosene države članice.

Člen 7

Bančna tajnost

Država članica se ne sklicuje na bančno tajnost kot razlog za zavrnitev sodelovanja v zvezi z zaprosilom za medsebojno pravno pomoč iz druge države članice.

Člen 8

Davčna kazniva dejanja

1. Medsebojne pravne pomoči se ne sme zavrniti samo z utemeljitvijo, da zaprosilo zadeva kaznivo dejanje, ki ga zaprosena država članica obravnava kot davčno kaznivo dejanje.

2. Če je izvrševanje zaprosila za preiskavo ali zaseg s strani države članice odvisno od pogoja, da je kaznivo dejanje, ki je povod za zaprosilo, kaznivo tudi po njeni zakonodaji, se ta pogoj v zvezi s kaznivimi dejanji iz odstavka 1 izpolni, če kaznivo dejanje ustreza kaznivemu dejanju iste vrste po njeni zakonodaji.

Zaprosila se ne sme zavrniti z utemeljitvijo, da zakonodaja zaprosene države članice ne določa iste vrste davkov ali dajatev ali ne vsebuje iste vrste pravne ureditve na področju davkov, dajatev, carin in devizne menjave kakor zakonodaja države članice prosilke.

3. Člen 50 Schengenske izvedbene konvencije se razveljavi.

Člen 9

Politična kazniva dejanja

1. Za medsebojno pravno pomoč med državami članicami zaprosena država članica ne sme nobenega kaznivega dejanja šteti za politično kaznivo dejanje, kaznivo dejanje, ki je povezano s političnim kaznivim dejanjem ali kaznivo dejanje, ki so ga navdihnila politični motivi.

2. Vsaka država članica lahko ob predložitvi obvestila, navedenega v členu 13(2), izjavi, da bo odstavek 1 uporabljala samo v zvezi s:

(a) kaznivimi dejanji, navedenimi v členih 1 in 2 Evropske konvencije o zatiranju terorizma z dne 27. januarja 1977; in

(b) kaznivimi dejanji dogovarjanja ali združevanja, ki ustrezajo opisu vedenja iz člena 3(4) Konvencije z dne 27. septembra 1996 o izročitvi med državami članicami Evropske unije, z namenom storitve enega ali več kaznivih dejanj, navedenih v členih 1 in 2 Evropske konvencije o zatiranju terorizma.

3. Pridržki na podlagi člena 13 Evropske konvencije o zatiranju terorizma se za medsebojno pravno pomoč med državami članicami ne uporabljajo.

Člen 10

Pošiljanje zavrnitev Svetu in vključevanje Eurojusta

1. Če se zaprosilo zavrne na podlagi:

— člena 2(b) Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči ali člena 22(2)(b) Beneluške pogodbe, ali

— člena 51 Schengenske izvedbene konvencije ali člena 5 Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči, ali

— člena 1(5) ali člena 2(4) tega protokola,

država članica prosilka pa vztraja pri svojem zaprosilu in ni mogoče najti rešitve, zaprosena država članica pošlje utemeljeno odločitev o zavrnitvi zaprosila v vednost Svetu zaradi morebitne ocene delovanja pravosodnega sodelovanja med državami članicami.

2. Pristojni organi države članice prosilke bodo po ustanovitvi Eurojusta tega lahko obvestile o vseh težavah v zvezi z izvrševanjem zaprosila, kar zadeva določbe iz odstavka 1, da bi se našla možna praktična rešitev v skladu z določbami listine o ustanovitvi Eurojusta.

Člen 11

Pridržki

V zvezi s tem protokolom se ne sme izraziti nobenih pridržkov razen pridržkov, predvidenih v členu 9(2).

Člen 12

Ozemeljska veljavnost

Za Gibraltar ta protokol začne veljati, ko v Gibraltarju začne veljati Konvencija o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000 v skladu z členom 26 Konvencije.

Člen 13

Začetek veljavnosti

1. Države članice sprejmejo ta protokol v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

2. Države članice obvestijo generalnega sekretarja Sveta Evropske unije o zaključku potrebnih ustavnih postopkov za sprejetje tega protokola.

3. V osmih zadevnih državah članicah začne ta protokol veljati 90 dni po obvestilu iz odstavka 2, ki ga pošlje država članica, ki je bila članica Evropske unije na dan, ko Svet sprejme Akt o pripravi tega protokola in kot osma izpolni to obveznost. Če Konvencija o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000 do navedenega dne še ne začne veljati, začne ta protokol veljati z dnem začetka veljavnosti navedene konvencije.

4. Vsako obvestilo, ki ga katera koli država članica pošlje po začetku veljavnosti tega protokola na podlagi odstavka 3, ima za posledico, da med to državo članico in državami članicami, za katere je ta protokol že začel veljati, ta protokol začne veljati 90 dni po poslanem obvestilu.

5. Pred začetkom veljavnosti tega protokola in na podlagi odstavka 3 lahko vsaka država članica ob predložitvi obvestila iz odstavka 2 ali kadar koli pozneje izjavi, da bo ta protokol uporabljala v odnosih z državami članicami, ki so podale enako izjavo. Te izjave začnejo veljati 90 dni po dnevu deponiranja.

6. Ne glede na odstavke 3 do 5, začetek veljavnosti ali uporaba tega protokola v odnosih med katerima koli dvema državama članicama ne začne učinkovati pred začetkom veljavnosti ali uporabo Konvencije o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000 med obema državama.

7. Ta protokol se uporablja za medsebojno pravno pomoč, ki se začne izvajati po dnevu začetka veljavnosti protokola, ali se med zadevnima državama članicama uporablja na podlagi odstavka 5.

Člen 14

Pristopne države

1. K temu protokolu lahko pristopi vsaka država, ki postane članica Evropske unije in pristopi h Konvenciji o medsebojni pomoči iz leta 2000.
2. Besedilo tega protokola, ki ga v jeziku pristopne države pripravi Svet Evropske unije, je verodostojno.
3. Pristopne listine se deponirajo pri depozitarju.
4. Za vsako državo, ki pristopi k Protokolu, ta začne veljati 90 dni od dneva deponiranja njegovih pristopnih listin ali na dan začetka veljavnosti tega protokola, če po izteku navedenega roka 90 dni ta še ni začel veljati.
5. Kadar ta protokol v času deponiranja pristopnih listin še ne velja, se za pristopne države članice uporablja člen 13(5).
6. Ne glede na odstavka 4 in 5, začetek veljavnosti ali uporaba tega protokola za pristopno državo ne začne učinkovati pred začetkom veljavnosti ali uporabo Konvencije o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000 za to državo.

Člen 15

Položaj Islandije in Norveške

Člen 8 pomeni ukrepe, ki spreminjajo ali nadgrajujejo določbe iz Priloge A sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije ter

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenca podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Luxembourg, dne 16. oktobra 2001, v enem samem izvorniku v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer je vsako besedilo enako verodostojno, ki je deponiran v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropske unije. Generalni sekretar pošlje overjeno kopijo vsaki od držav članic.

Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, o pridružitvi obeh držav pri izvajanju, uporabi in razvijanju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu „Pridružitveni sporazum“).

Člen 16

Začetek veljavnosti za Islandijo in Norveško

1. Ne da bi vplivala na člen 8 Pridružitvenega sporazuma, začne določba iz člena 15 za Islandijo in Norveško veljati 90 dni po tem, ko Svet in Komisija prejmeta informacije na podlagi člena 8(2) Pridružitvenega sporazuma o izpolnitvi njunih ustavnih pravil, v medsebojnih odnosih obeh držav s katero koli državo članico, za katero je ta protokol že začel veljati na podlagi člena 13(3) ali (4).
2. Z vsakim začetkom veljavnosti tega protokola za državo članico po dnevu začetka veljavnosti določbe iz člena 15 za Islandijo in Norveško, se ta določba uporablja tudi v medsebojnih odnosih med navedeno državo članico ter Islandijo in Norveško.
3. Določba iz člena 15 v nobenem primeru ne postane zavezujoča za Islandijo in Norveško pred začetkom veljavnosti določb iz člena 2(1) Konvencije o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000 za obe državi.
4. Ne da bi vplivala na odstavke 1, 2 in 3, začne določba iz člena 15 za Islandijo in Norveško veljati najpozneje z dnem začetka veljavnosti tega protokola za petnajsto državo, ki je članica Evropske unije v času, ko Svet sprejme Akt o pripravi tega protokola.

Člen 17

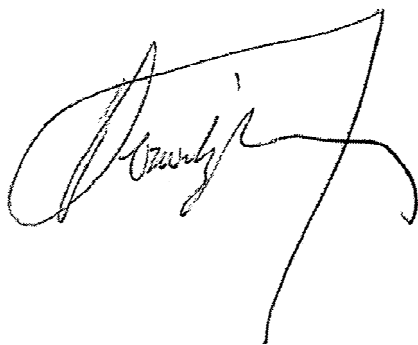
Depozitar

Depozitar tega protokola je generalni sekretar Sveta Evropske unije.

Depozitar v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavi obvestila o poteku sprejemanja in pristopov, izjave ali sporočila v zvezi s tem protokolom.

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

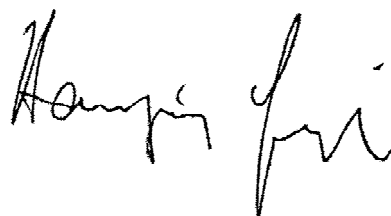
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

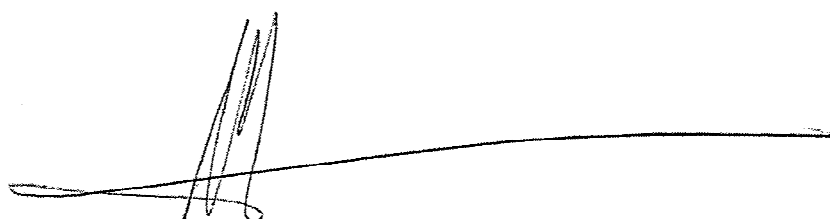
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

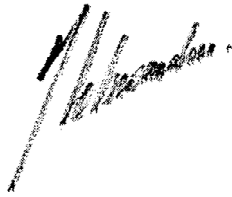
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

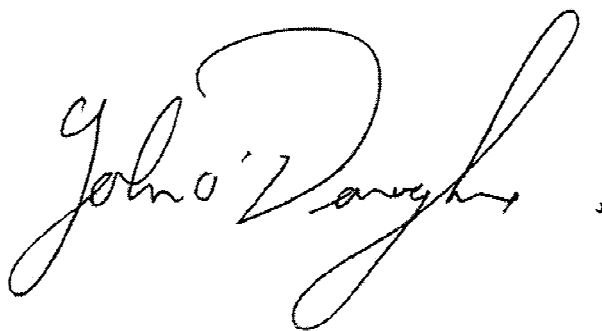
Por el Gobierno del Reino de España

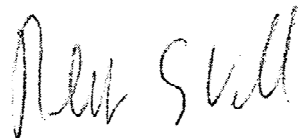
Pour le gouvernement de la République française

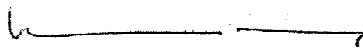
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

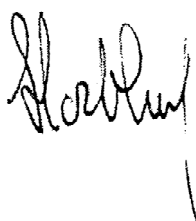
Per il governo della Repubblica italiana

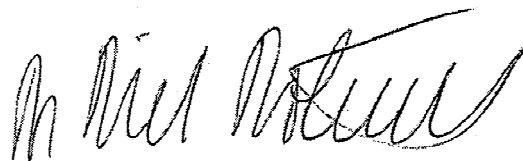
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

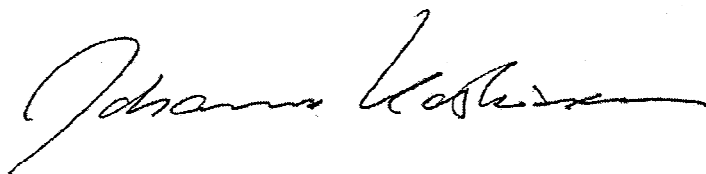
Für die Regierung der Republik Österreich

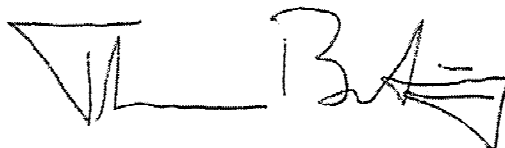
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

